

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 092406 25 Kž
Brčko, 01.07.2025. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedića kao predsjednika vijeća, Amele Mustafić i dr. sc. Roberta Jovića, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u krivičnom postupku protiv optuženog A.K. iz G.R., B., zbog produženog krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u sticaju sa krivičnim djelom - Nesavjestan rad u službi - iz člana 381. stav 2., a sve u vezi sa članom 54. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćeni tekst, 3/24 i 14/24), i optuženog K.K. zbog krivičnog djela – Pronevjera – iz člana 378. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbama branioca Ohre Musića, advokata iz Brčkog i Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, podnesenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 092406 19 K od 06.02.2025. godine, nakon javne sjednice krivičnog vijeća održane dana 01.07.2025. godine, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaviještenog tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, donio je

P R E S U D U

Odbijaju se kao neosnovane žalbe branioca optuženog A.K. i Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i potvrđuje presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 092406 19 K od 06.02.2025. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 092406 19 K od 06.02.2025. godine optuženi A.K., oglašen je krivim da je radnjama opisanim u tački I izreke te presude počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa ga je sud na osnovu tog zakonskog propisa i primjenom članova 7., 42., 43. i 49. istog zakona osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci.

U tački II izreke presude na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20) optuženi A.K. oslobođen je od optužbe da je počinio produženo krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana

377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vezi sa članom 55. istog zakona.

Tačkom III izreke presude na osnovu člana 283. stav 1. tačka e) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prema optuženom A.K. optužba se odbija da je počinio krivično djelo – Nesavjestan rad u službi - iz člana 381. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tačkom IV izreke presude na osnovu člana 283. stav 1. tačka b) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prema optuženom K.K. odbija se optužba da je počinio krivično djelo – Pronevjera – iz člana 378 stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 188. stav 4. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je optuženog A.K. oslobodio dužnosti da nadoknadi troškove krivičnog postupka.

Istom presudom na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u odnosu na optuženog K.K. troškovi krivičnog postupka, nužni izdaci optuženog i nužni izdaci i nagrada branioca padaju na teret budžetskih sredstava.

Na osnovu člana 114. i 115. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od Lovačkog društva „L.“ G.R. oduzeta je imovinska korist pribavljena krivičnim djelom u iznosu od 3.506,50 KM (trihiljadepetstotinašest ipedesetkonvertibilnihmaraka).

Takođe istom presudom na osnovu člana 198. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oštećeni d.o.o. „K.“ G.R., MZ „G.R.“ i ZZ „G.R.“ se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnični postupak.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branilac optuženog – Ohro Musić (u daljem tekstu: branilac) zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Branilac je predložio da ovaj sud uvaži žalbu, ukine pobijanu presudu u osuđujućem dijelu, te shodno članu 283. stav 1. tačka a) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donese presudu kojom se optužba odbija kao neosnovana te da se optuženi oslobađa od odgovornosti.

Protiv navedene presude žalbu je podnijelo i Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: tužilac) zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz člana 299. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine s prijedlogom da ovaj sud uvaži njihovi žalbu, ukine prvostepenu presudu i vrati predmet na ponovno suđenje ili da ukine prvostepenu presudu i odredi održavanje rasprave pred Apelacionim sudom.

Na javnoj sjednici krivičnog vijeća ovog suda održanoj dana 01.07.2025. godine branilac je ukratko iznio sadržaj žalbe i ostao u cijelosti kod navoda žalbe i prijedloga u istoj te ukratko dao odgovor na žalbu tužioca. Optuženi se pridružio navodima svog branioca.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u skladu sa članom 306. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno u onom dijelu koji se pobija žalbama, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove odluke iz slijedećih razloga:

Žalbe branioca i tužioca su neosnovane.

ŽALBA BRANIOCA OHRE MUSIĆA

Razmatrajući žalbu branioca i navode u istoj ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana jer je u pogledu istaknutih žalbenih navoda izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude počinio propuste i povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isti stav je i u pogledu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakona.

Pobijana presuda i obrazloženje iste nisu ostavili prostora za osnovanost prigovora kojima se želi dovesti u pitanje zakonitost i pravilnost odluke kojom je optuženi A.K. oglašen krivim da je počinio krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vrijeme i na način opisan u tački I izreke pobijane presude.

Branilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud pogrešno izveo zaključak da vještak nije mogao zaključiti da li je od Lovačkog društva „L.“ G.R. kupljen namještaj po ovom paragon bloku ili im je prodat taj namještaj jer niko nije utvrdio da li je taj namještaj stvarno kupljen i da li danas postoji, s obzirom da je prvostepeni sud zaključio da je po paragon bloku iz blagajne ZZ „G.R.“ isplaćeno Lovačkom društvu „L.“ G.R. 1.506,50 KM „za namještaj“. Branilac navodi da ako optuženi nije dao nalog za isplatu s obzirom da nema njegovog potpisa na dokumentu odnosno paragon bloku, onda je sasvim jasno da je isplata išla mimo njega, te da odgovorna može biti samo blagajnica, kao i da je ista mogla i vjerovatno je to učinila, odnosno sačinila paragon blok i prisvojila novac sebi i to u najpogodnijem dijelu godine – pred kraj godine. Stoga je branilac mišljenja da je prvostepeni sud u vezi ove činjenice morao primijeniti princip *in dubio pro reo* u odnosu na optuženog. Što se tiče druge radnje izvršenja iz tačke I presude, da je optuženi izvršio krivično djelo navodno dana 27.04.2007. godine jer je naložio da se bez pravnog osnova isplati Lovačkom društvu „L.“ G.R. sa računa d.o.o. „K.“ G.R. iznos od 2.000,00 KM, branilac smatra da se i iz nalaza vještaka ekonomske struke Sabahudina Memiševića vidi da se u stvari radi o uplati osnivačkih sredstava u navedenom iznosu, te da d.o.o. „K.“ G.R. ima otvoren račun kod ... banka, kao i da je iznos od 2.000,00 KM uplaćen na taj račun d.o.o. „K.“ G.R. po osnivanju i nakon otvaranja računa sa računa ... banke ... dana 17.04.2007. godine, a da je izvršen povrat pozajmice Lovačkom društvu dana 27.04.2007. godine. Branilac navodi da je opštepoznata stvar da se prilikom registracije firme-preduzeća moraju uplatiti sredstva – osnivački ulog na depozit i račun neke od banaka, te da je utvrđeno da je optuženi kao fizičko lice uplatio osnivačka sredstva na račun ... banke ..., te da nakon što je izvršena registracija d.o.o. „K.“ G.R. isti je otvorio račun u ... banka na koji su mu prebačena sredstva sa depozitnog računa koji se nalazio u ... banci ... dana 17.04.2007. godine, te da je 27.04.2007. godine izvršio povrat pozajmice kako je to navedeno i na virmanu, te da je pretpostavka da je A.K. pozajmio

novac od Lovačkog društva „L.“ G.R. pa je uplatio osnivačka sredstva za osnivanje d.o.o. „K.“ G.R. umjesto stvarnog osnivača MZ „G.R.“ koja u to vrijeme nije imala sredstava. Takođe, branilac u žalbi ističe da kada se tiče navodne isplate iznosa Lovačkom društvu „L.“ G.R. u iznos od 1.506,50 KM za tu radnju nije mogao niti biti optužen niti osuđen optuženi jer je blagajnica već isplatila sredstva bez valjanog pravnog osnova ili dokumenta, te da uopšte nije utvrđeno da li su uopšte isplaćena sredstva Lovačkom društvu. Na kraju branilac ističe i zastaru progona shodno članu 15. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine s obzirom da je od radnji izvršenja (27.04.2007. godine i 03.12.2007. godine) pa do podizanja optužnice (14.12.2018. godine) proteklo oko 11 godina, a za ovo djelo zastara progona nastupa protekom 10 godina. Branilac ističe da i pored stava prvostepenog suda da je istraga u ovom predmetu otpočela još 2012. godine, da je nastupila zastara gonjenja.

Imajući u vidu iznesene navode branioca ovaj sud smatra da su isti neargumentovani i neosnovani. Naime, preispitujući žalbene navode na gore iznesene okolnosti, ovaj sud je utvrdio da je izreka presude u potpunosti i u skladu sa obrazloženjem, odnosno razlozima presude, te da obrazloženje činjenično i pravno u potpunosti slijedi izreku. U obrazloženju presude prvostepeni sud je ukazao na osnovu kojih dokaza su utvrđene pravno relevantne činjenice na kojima je zasnovao svoje uvjerenje da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim. Naime, ovaj sud je zaključio da je prvostepeni sud analizirao izjave svih saslušanih svjedoka, kao i iskaze svjedoka koji su pročitani na glavnom pretresu (O.J. i A.Š.) u smislu člana 273. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, naveo u bitnom sadržaj izjava saslušanih svjedoka, te iskaz vještaka ekonomske struke Sabahudina Memiševića te izvršio analizu relevantnih materijalnih dokaza i to od 7 do 10 strane obrazloženja pobijane presude dao njihovu ocjenu, a koju prihvata i ovaj sud. Prvostepeni sud je za osuđujući dio presude takođe dao adekvatno obrazloženje vezano za bitne elemente krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kao i obrazloženje vezano za status osumnjičenog koji je imao u vrijeme izvršenja krivičnog djela, a sve na stranama 7, 8, 9, 10 i 11 obrazloženja pobijane odluke. Kako je prvostepeni sud dao logičnu i prihvatljivu analizu izvedenih dokaza, a sve razloge prvostepenog suda o tome koji dokazi i iz kojih razloga su prihvaćeni podržava i ovaj sud, upravo na način kako je to propisano odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima. Prvostepeni sud je detaljno o tome dao svoje razloge kao što je to već i rečeno na stranama, 7, 8, 9, 10, 11 i 12 pobijane odluke a koje razloge u potpunosti prihvata i ovaj sud. Prvostepeni sud je na osnovu takve ocjene dokaza izveo zaključak da li je neka činjenica dokazana ili ne tako da su prigovori branioca u tom pogledu neosnovani. Naime, prvostepeni sud je detaljno analizirao nalaz vještaka ekonomske struke Sabahudina Memiševića i relevantne materijalne dokaze pa je utvrdio da se vještačenje odnosilo na ekonomsko poslovanje subjekata MZ „G.R.“, preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. i ZZ „G.R.“ u kojima je ovlašteno lice bio optuženi. Tako je prvostepeni sud pravilno utvrdio da je vještak uvidom u relevantnu materijalnu dokumentaciju odnosno uvidom u dokumentaciju ... banke utvrdio da je preduzeće d.o.o. „K.“ G.R. imalo otvoren žiro račun broj ... na koji je uplaćen osnivački ulog u iznosu od 2.000,00 KM dana 17.04.2007. godine od strane ... banke ..., a što je utvrđeno na osnovu izvoda broj 1. Dalje, prvostepeni sud je na osnovu vještačenja utvrdio da je dana 27.04.2007. godine po izvodu broj 2. izvršena uplata iznosa od 2.000,00 KM na Lovačko društvo „L.“ G.R. sa svrhom doznake – povrat pozajmice, međutim, pregledom obaveza prema dobavljačima vještak nije

mogao utvrditi osnov ovog plaćanja niti je za davanje navedenih novčanih sredstava Lovačkom društvu „L.“ G.R. uspio naći odluku bilo kojeg organa upravljanja preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. Takođe, prvostepeni sud je na osnovu nalaza vještaka koji se odnosi na ZZ „G.R.“ utvrdio da je vještak analizirao jedini blagajnički izvještaj za cijelu 2007. godinu u kome je prikazan ulaz/izlaz gotovog novca u blagajnu. Tako utvrđeno da je izvršena isplata po paragon bloku broj 0001463 Lovačkom društvu „L.“ G.R. u iznosu od 1.506,50 KM koja po mišljenju vještaka nije validna jer na paragon bloku nema pečata Lovačkog društva niti se može utvrditi da li je namještaj kupljen za Lovačko društvo „L.“ G.R. ili je Lovačko društvo „L.“ G.R. prodalo namještaj ZZ „G.R.“ Iz nalaza vještaka takođe proizilazi da je iznos isplaćen iz ZZ „G.R.“ iako se nije mogao isplatiti s obzirom da paragon blok broj 0001463 nije adekvatan način na koji se formiraju dokumenta, jer nema napisane količine i cijene a pored toga dokumenti koji su zavedeni u blagajnički izvještaj nisu ovjereni od strane odgovornog lica A.K. Vještak je takođe utvrdio da na pomenutom paragon bloku postoji takođe nečitak paraf ko je robu ili materijal primio. Sve navode vještaka prati relevantna dokumentacija, a u koju je prvostepeni sud izvršio uvid a što je i obrazložio na stranama 8 i 9 obrazloženja pobijane odluke. Takođe prvostepeni sud je nesporno utvrdio iz materijalnih dokaza da je optuženi A.K. bio odgovorno lice u preduzeću d.o.o. „K.“ G.R. i ZZ „G.R.“, a što je utvrđeno iz sadržaja dokaza D2 aktuelnom izvodu iz sudskog registra od 29.05.2012. godine iz kojeg je vidljivo da je optuženi ovlašteno lice za zastupanje subjekta kao direktor bez ograničenja ovlaštenja. Takođe iz dokaza D4 prvostepeni sud je utvrdio da je odluka o osnivanju ovog preduzeća i odluka o imenovanju direktora donesena još 15.02.2007. godine, a registracija u nadležnom sudu izvršenja 27.03.2007. godine. Takođe, prvostepeni sud je utvrdio da je u relevantnom periodu (tokom 2007. godine) ovlašteno lice osnivača d.o.o. „K.“ G.R. i MZ „G.R.“ bio optuženi A.K., a što proizilazi iz sadržaja dokaza D6, te da iz dokaza optužbe D10, D12, D 13 i D14 proizilazi da je optuženi u relevantnom periodu bio direktor odnosno lice za zastupanje ZZ.

Prvostepeni sud je na osnovu svih izvedenih dokaza utvrdio činjenice da je optuženi kao direktor preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. i ZZ „G.R.“ u aprilu i decembru 2007. godine isplatio Lovačkom društvu „L.“ G.R. ukupan iznos od 3.506,50 KM i to 2.000,00 KM sa računa preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. i 1.506,50 KM iz blagajne ZZ „G.R.“ Takođe, prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da ne postoji ni jedan pravni akt ovih pravnih lica kojima se pravda odluka o isplati navedenih novčanih sredstava niti su te isplate imale opravdan zakonski osnov. Prvostepeni sud je na osnovu provedenih dokaza utvrdio da se isplata novčanih sredstava u iznosu od 2.000,00 KM nije mogla pravdati navodom u fakturi – povrat pozajmice, pa branilac pogrešno zaključuje da je Lovačko društvo „L.“ G.R. pozajmilo novac za osnivački ulog preduzeću d.o.o. „K.“ G.R. jer upravo iz dokaza D 162 proizilazi da je taj osnivački ulog uplatio optuženi A.K. Takođe, prvostepeni sud je iz dokaza D 134 utvrdio da su se u ZZ „G.R.“ odluke o isplatama iz sredstava zadruge za mnogo manje novčane iznose donosile na sjednicama Upravnog odbora, tako da bi bilo logično da je odluka o isplati 1.506,50 KM Lovačkom društvu „L.“ G.R. takođe donesena na sjednici upravnog odbora. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da za navedene isplate nije bilo ni jedne odluke upravljačkih tijela preduzeća i zadruge. Tako da su prigovori branioca da je blagajnica prisvojila novac i sačinila paragon blok, i to u prikladnom dijelu godine – pred kraj godine, potpuno neosnovano i paušalno izneseni. Tvrdnja branioca da je isplata išla mimo optuženog da nema potpisa optuženog na paragon bloku je takođe neosnovana jer je prvostepeni sud na osnovu nalaza vještaka te uvidom u relevantne materijalne dokaze utvrdio da je dana 03.12.2007. godine

izvršena isplata iznosa od 1.506,50 KM, te da je dana 17.04.2007. godine i 27.04.2007. godine preko ... banke ... uplaćen na žiro račun preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. iznos od 2.000,00 KM te da je u svrsi doznake navedeno da se to odnosi na osnivački ulog i da je uplatu izvršio A.K. Iz materijalnih dokaza proizilazi da je nakon uplate od 17.04.2007. godine nakon 10 dana, tačnije 27.04.2007. godine Lovačkom društvu „L.“ G.R. sa računa preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. uplaćen iznos od 2.000,00 KM kao povrat pozajmice.

Kad se tiče prigovora branioca vezano za „povrat pozajmice“ odnosno uplate sredstava za osnivački ulog kao što je to već i rečeno prvostepeni sud je pravilno utvrdio navedene činjenice pa su prigovori branioca da je optuženi pozajmio novac Lovačkom društvu „L.“ G.R. odnosno da je uplatio osnivačka sredstva za osnivanje d.o.o. „K.“ G.R. umjesto stvarnog osnivača MZ „G.R.“ jer ista nije imala novčanih sredstava su takođe paušalni i nemaju uporište u izvedenim dokazima. Prvostepeni sud je nesporno utvrdio na osnovu nalaza vještaka i uvida u materijalne dokaze odnosno paragon blok da je iznos od 1506,50 KM dana 03.12.2007. godine isplaćen iz blagajne ZZ „G.R.“ u korist Lovačkog društva „L.“ G.R. Tako je prvostepeni sud na osnovu navedenih materijalnih dokaza dovodeći ih u vezu sa nalazom i mišljenjem vještaka Memiševića utvrdio nesporno da su sve navedene isplate Lovačkom društvu „L.“ G.R. izvršene u vrijeme dok je optuženi bio ovlašteno lice preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. i ZZ „G.R.“ u dane 27.04.2004. i 03.12.2007. godine iako je to bilo mimo svih propisa odnosno bez zakonskog osnova za takvu isplatu jer nisu postojale odluke upravljačkih tijela d.o.o. „K.“ G.R. i ZZ „G.R.“ za takve isplate. Takvo postupanje optuženog kao direktora i lica ovlaštenog za zastupanje navedenih pravnih lica bilo je suprotno članu 23. Zakona o privrednim društvima Federacije Bosne i Hercegovine i članu 5. stav 1. odluke o osnivanju društva d.o.o. „K.“ G.R., te članu 73. Statuta Zemljoradničke zadruge od aprila 1990. godine.

Prvostepeni sud je pravilno zaključio da je optuženi navedeno krivično djelo počinio kao odgovorno lice u Brčko distriktu, iskorištavanjem svog ovlaštenja pribavio drugom kakvu korist. Prvostepeni sud je utvrdio odlučne činjenice da je optuženi A.K. kao odgovorno lice u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine novčana sredstva u ukupnom iznosu od 3.506,50 KM na opisani način isplatio Lovačkom društvu „L.“ G.R. pribavljajući tako imovinsku korist navedenom Lovačkom društvu, bez bilo kog zakonskog osnova i suprotno blanketnim propisima na koji način je ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prvostepeni sud je pravilno utvrdio da je optuženi navedeno krivično djelo počinio sa umišljajem jer je bio svjestan svojih postupaka s obzirom da je utvrđeno da nema niti jednog pismenog akta bilo kojeg upravljačkog tijela Zadruga o isplati navedenih novčanih sredstava Lovačkom društvu „L.“ G.R. tako da je optuženi svjesno naložio da se novčana sredstva preko računa preduzeća i iz blagajne zadruge isplate Lovačkom društvu iz čega takođe proizilazi umišljajno postupanje optuženog.

Što se tiče prigovora branioca da je u konkretnom slučaju za tačku I izreke presude za koju je optuženi oglašen krivim nastupila zastara krivičnog gonjenja, te da je istraga krenula prvo protiv osumnjičenog Š.D., a da je optuženi A.K. dobio poziv za ispitivanje tek 25.10.2018. godine, su takođe neosnovane. Naime, uvidom u kompletan spis odnosno uvidom u dokumentaciju u spisu, prvostepeni sud je dao adekvatno obrazloženje u tački 20. na 12 strani obrazloženja pobijane presude, a koje obrazloženje podržava i ovaj sud. Naime, prvostepeni sud je utvrdio da radnje koje su

optuženom stavljene na teret u tački I izreke optužnice preduzete su zaključno sa 03.12.2007. godine, a prema propisanoj kazni zatvora za krivično djelo iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (od šest mjeseci do pet godina), relativna zastara krivičnog progona prema odredbi na koju se branilac poziva nastupa 03.12.2017. godine, a apsolutna zastara prema odredbi člana 16. stav 6. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine nastupa dana 03.12.2027. godine. Međutim, procesnim radnjama preduzetim radi progona učinioca zastara je prekinuta shodno članu 16. stav 3. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je istraga počela još tokom 2012. godine a što je potvrdila i svjedok T.M. koja je izjavila da je predmet formiran u martu 2012. godine po anonimnoj prijavi protiv optuženog A.K. i Š.D. Prvostepeni sud je utvrdio da su procesne radnje preduzimanja tokom te i naredne godine 2013. a što proizilazi iz dokaza D185 i D186 te dokaza D86 a koji se odnose na akt nadležnog inspektorata od 06.06.2013. godine upućen Tužilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine povodom inspeksijskog nadzora preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. Pored toga ovaj sud je izvršio uvid u spis, te je utvrdio da je 23.10.2015. godine sud izdao naredbu pod brojem 96 o K 092406 15 Kpp za izuzimanje dokumentacije, a da je naredba za vještačenje po vještaku Sabahudinu Memiševiću izdata 04.03.2016. godine, dok je bio u statusu osumnjičenog A.K., onda je sasvim jasno da u konkretnom slučaju istražne radnje traju od 2012. godine pa sve do podizanja optužnice, te da u konkretnom slučaju nije nastupila relativna zastara krivičnog gonjenja.

Prvostepeni sud je na osnovu svih provedenih dokaza pravilno utvrdio da su se u radnjama optuženog A.K. stekla sva bitna obilježja krivičnog djela - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja - iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na način kako je to opisano u tački I izreke pobijane presude. Na ovaj način prvostepeni sud nije počinio povrede Krivičnog zakona kako se to neosnovano u žalbi navodi.

Pogrešan je zaključak branioca, a i za ovaj sud kao takav neprihvatljiv, da na uvjerljiv način nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo za koje je oglašen krivim, pa je sud u takvoj situaciji bio dužan primijeniti načelo *in dubio pro reo*. Odredba člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na čiju primjenu se branilac neargumentovano poziva, propisuje da sumnju u pogledu postojanja činjenica koje čine obilježja krivičnog djela ili od koje zavisi primjena neke odredbe krivičnog zakonodavstva, sud rješava na način koji je povoljniji za optuženog. Budući da na osnovu provedenih dokaza sve pravno relevantne i odlučne činjenice na osnovu kojih je utvrđena krivica optuženog su utvrđene na pouzdan način, kod prvostepenog suda nije bilo sumnje ni dileme u pogledu postojanja činjenica koja čine obilježja djela, pa da bi sud takvu sumnju riješio presudom na način koji je povoljniji za optuženog.

Imajući u vidu žalbene osnove zbog kojih je branilac podnio žalbu, jer presudu pobija i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i povrede Krivičnog zakona, a vodeći računa o proširenom dejstvu žalbe iz člana 308. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer takva žalba u sebi sadrži i žalbu zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji, ovaj sud je i to imao u vidu i preispitao je izrečenu kaznu, pa je zaključio da prvostepeni sud se pravilno opredijelio za izrečenu vrstu krivično pravne sankcije koju je izrekao optuženom. Pravilno se prvostepeni sud opredijelio za kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci imajući u vidu zapriječenu kaznu za krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 1.

Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je izrečena kazna zatvora u skladu sa utvrđenim okolnostima iz člana 49. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Prvostepeni sud je imao u vidu sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, te istima dao adekvatan značaj, a što je sud obrazložio u tački 19. na strani 11 obrazloženja pobijane presude. I ovaj sud je uvjerenja kao i prvostepeni sud da će se izrečenom kaznom zatvora postići svrha kažnjavanja propisana članom 42. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sa aspekta specijalne i generalne prevencije, te da će se izrečenom kaznom zatvora postići svrha krivičnopravnih sankcija propisana članom 7. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u smislu zaštite društva od izvršenja krivičnog djela preventivnim uticajem na druge da poštuju pravni sistem i ne vrše krivična djela.

ŽALBA TUŽIOCA

Tužilac podnosi žalbu na oslobađajući dio presude za optuženog A.K. i to za krivično djelo - Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine opisan u tački II izreke presude, a odnosi se na neobavljanje službene dužnosti i obavljanja kontrole blagajničkog poslovanja d.o.o. „K.“ G.R. a što je opisano u tački 1. izmijenjene optužnice. Tužilac u žalbi navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je izveo zaključak da nije bilo relevantnih dokaza koji bi upućivali na krivicu optuženog za ovu tačku, a sve vezano da li je optuženi vršio kontrolu blagajne preduzeća d.o.o. „K.“ G.R.. Tužilac smatra da materijalni dokazi i saslušani svjedoci, te vještak ekonomske struke potvrđuju da optuženi nije preduzeo sve radnje odgovorne osobe, a koje radnje je bio obavezan preduzeti te je usljed takvog neobavljanja dužnosti pričinjena šteta navedenom preduzeću. Tokom istrage tužilac potencira da je oduzeta praktički sva poslovna dokumentacija iz koje proizilazi da ne postoji ni jedan dokument iz kojeg se vidi da je optuženi preduzeo bilo kakvu radnju s ciljem kontrole blagajničkog poslovanja ispravljanja nepravilnosti prilikom skupljanja novčanih sredstava i predaje istih u blagajnu. U blagajnu je u tom periodu uneseno samo 23.990,00 KM iako je trebalo da bude uplaćeno 234.692,00 KM. Nesporno je da je u blagajni preduzeća u periodu od 2007. do 2013. godine nastao manjak novčanih sredstava koji se odnose na rad pijace u G.R. a što je potvrđeno i nalazom vještaka. Tužilac smatra da se ovdje ne radi o sitnom propustu blagajnika nego da se radi o velikim novčanim sredstvima, te da je optuženi jednostavnim pregledom blagajničke dokumentacije mogao utvrditi da veliki broj dana (petaka) nije uopšte prikazano u blagajni kao prihod, te da optuženi nije obavljao svoje dužnosti kako je to propisano zakonskim odredbama na koji način je pričinjena ogromna šteta preduzeću u kojem je optuženi bio direktor.

Kao što je to i bilo riječi kod obrazlaganja žalbe branioca, razmatrajući žalbu tužioca i navode u istoj ovaj sud je zaključio da je ista neosnovana jer je u pogledu istaknutih žalbenih navoda izostala uvjerljiva argumentacija da je prvostepeni sud prilikom donošenja pobijane presude pogrešno u nepotpuno utvrdio činjenično stanje. Prvostepeni sud, kad se tiče oslobađajućeg dijela presude, na osnovu svih izvedenih dokaza nije mogao utvrditi bez ikakve dileme da je optuženi A.K. počinio krivično djelo kako je to opisano u tački 1. izmijenjene optužnice. Prvostepeni sud je utvrdio da se teza optužbe da je optuženi učinio ovo krivično djelo prvenstveno zasnivala na nalazu i mišljenju vještaka ekonomske struke Sabahudina Memiševića te na materijalnim dokazima. Kako je prvostepeni sud utvrdio da je jedan od bitnih

dokaza u odnosu na 1. tačku izmijenjene optužnice bilo svjedočenje A.Š. čiji iskaz je pročitao na glavnom pretresu, a i ostalih saslušanih svjedoka vezano za tačku 1. izmijenjene optužnice, a koji svjedoci nisu imali konkretna saznanja o postupcima i radnjama optuženog. Tako je svjedok T.M. potvrdila svoja postupanja kao policijski službenik u konkretnom predmetu te izjavila da je predmet formiran u martu 2012. godine po anonimnoj prijavi protiv optuženog i Š.D. te da je prikupila oko 40 izjava svjedoka vezano za rad pijace u G.R., te materijalnu dokumentaciju vezano za tačku 1. izmijenjene optužnice. Saslušani svjedoci su potvrdili da niko od njih nema konkretna saznanja za optuženog A.K. nego su iznosili uopštena saznanja o radu pijace u G.R. Niko od navedenih svjedoka nije mogao da identifikuje odnosno potvrdi bilo koji konkretan dokaz protiv optuženog vezano za navedene radnje za koje se optužuje. Sud je poklonio vjeru ovim svjedocima smatrajući da su isti iskreno i objektivno svjedočili o onome što im je bilo poznato. Pored saslušanih svjedoka i analize njihovih iskaza, a koji su navedeni na stranama 12, 13 i 14 pobijane presude prvostepeni sud se posebno osvrnuo na pročitane iskaze svjedoka A.Š., a koji su dati 13.12.2012., 29.10.2015. i 25.11.2016. godine. Na osnovu pročitanih iskaza svjedoka A.Š. sud nije mogao utvrditi konkretne navode koji na nesporan način inkriminišu optuženog A.K., s obzirom da je ista iznosila neka uopštena saznanja, iznosila tvrdnje da je zarada od pijace neznatna, da ne zna koliko se naplaćivalo i koliko je K.K. dobijao (lice koje je naplaćivalo dnevne karte i rezervacije za pijačno mjesto), te da na brojna pitanja svjedok nije htjela ni da odgovori u svojim iskazima. U odnosu na nalaz vještaka za konkretnu tačku 1. izmijenjene optužnice sud nije mogao prihvatiti ovakav nalaz i mišljenje vještaka Memiševića u ovom dijelu s obzirom na način na koji je utvrđen realan prihod potpuno paušalan i po ocjeni ovog suda ne oslikava stvarno stanje na terenu po mjesecima i po godinama a pored toga nema svoje utemeljenje ni u iskazima svjedoka. Imajući u vidu da je vještak odredio sam „specifičnu formulu“ za izračunavanje realnog prihoda u svim prethodnim godinama po prihodu zasnovanog na njegovoj procjeni za 2013. godinu a da nije u obzir uzeo iskaze svjedoka koji ne ukazuju na takvo stanje, a pogotovo s obzirom na činjenicu kada je odbrana uložila dokaze a tiču se 459 originalnih naloga blagajni preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. počev od 19.08.2008. do 27.12.2013. godine na osnovu toga prvostepeni sud je utvrdio da su to upravo oni nalozi u koje vještak Memišević nije imao uvida kada je sačinjavao svoj pismeni nalaz i mišljenje pa se na ovaj način čini odnosno djelimično potvrđuje teza odbrane da su u vezi sa naplaćivanjem placarine i rezervacija vođene dvije blagajne ovo posebno kada se ima u vidu da je vještak u unakrsnom ispitivanju rekao da je moguće da su izdata dva naloga blagajni istog datuma, to jest da su vođene dvije blagajne, te da je on koristio samo onu dokumentaciju koju je dobio od Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine te da nije vidio niti koristio dokumentaciju koju mu je pokazao branilac. S obzirom da je tužilac izmijenjenom optužnicom tvrdio da je zbog neobavljanja propisanih dužnosti optuženog nastupila šteta u iznosu od 210.702,00 KM jer je od ukupno prikupljenog novca za rezervacije i pijačna mjesta u periodu od 01.01.2008. do 31.12.2013. godine u iznosu od 234.692,00 KM u blagajnu preduzeća d.o.o. „K.“ G.R. uplaćen iznos 23.990,00 KM, međutim konkretni novčani iznosi prikupljenog novca i iznosi uplaćeni u blagajnu preduzeća ne proizilaze iz izvedenih dokaza pa ni iz nalaza i mišljenja vještaka Memiševića.

Pravilno je prvostepeni sud primijenio odredbe člana 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine s obzirom da se van svake razumne sumnje nije mogla utvrditi krivica optuženog. Sav dokazni materijal imajući u vidu kvalitet istog vezano za tačku 1. izmijenjene optužnice odnosno tačku II izreke

pobijane presude činjenično utvrđenje u pogledu krivice optuženog stavlja na nivo sumnje, pa je u tom pogledu pravilan zaključak prvostepenog suda da izvedeni dokazi ne mogu biti osnov za utvrđivanje krivice optuženog, pa je tako pravilno prvostepeni sud primijenio načelo *in dubio pro reo* propisano članom 3. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i donio odluku koja je povoljnija za optuženog. Budući da se nije raspolagalo sa drugim dokazima koji bi u potpunosti potvrdili činjenične navode iz optužnice, vezano za tačku 1. izmijenjene optužnice prvostepeni sud je pravilno na osnovu člana 284. stav 1. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženog oslobodio od optužbe da je počinio produženo krivično djelo – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 377. stav 1. u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Budući da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija žalbama branioca i tužioca, da prvostepeni sud nije počinio povrede Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine niti je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrdio, te da nisu ni počinjene povrede Krivičnog zakona na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je žalbe branioca i tužioca odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Bili su to razlozi zbog kojih je odlučeno kao u izreci ove presude a na osnovu člana 313. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić